Pregaria.cat

Entrada

Fraternitat

Per LauraR el dj., 24/03/2022 - 09:00

Hi ha circumstàncies a la vida en les que s'imposa el silenci, i no com expressió del no-res sinó ben al contrari com a densitat vital que fa emmudir. La salvatge violència que s'ha desfermat en el tecnològicament avançat segle XXI fa blanc en el sentiments més profunds del cor humà. I potser per aquest motiu la resposta solidària amb els refugiats ha estat immediata i intensa, com si el mateix horror de la barbàrie despertés la meravella de la fraternitat humana.

Un sentiment generós que sembla amortit en els contextos tranquils de les nostres societats del benestar, com si la recerca generalitzada de confort ens adormís deixant-nos incapaços de reaccionar al sofriment dels altres. Perquè això tenen les ideologies, entrellacen una densa malla de raons que dificulten el percebre la realitat i serietat de les coses.

A Jesús ja li va passar. Els evangelis no diuen que després de veure Jesús pregar o predicar els jueus volguessin eliminar-lo, però sí després d'haver restablert a una persona o d'haver reconegut Déu com el seu Pare i afirmat que no se'l pot servir a Ell i als diners: quan en dissabte cura la paràlisi d'un home (Mc 3, 1-6), redreça a una dona (Lc 13,14), o fa caminar al paralític de Betsaida (Jn 5, 16-18); quan expulsa els mercaders del temple (Mc 11, 15-19), o quan el geresarens, en perdre la baconada, li diuen que marxi del seu territori (Mc 5, 17).

L'acció decidida de Jesús rehabilitant els altres, i en concret els marginats, li va causar problemes. Hom pot justificar que hi hagi quelcom més important que restablir vides, però per a Jesús és precisament a l'inrevés.

Preguem a qui va dir "he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir" (Jn 10,10), que, enmig de les dificultats, ens ajudi a dignificar, com Ell, la vida dels altres. Aleshores, quan l'invoquem, el Pare de tots ens respondrà "Aquí em tens" (Is 58, 9)